

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 13ης Ιουνίου 2002
για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας

(2002/475/ΔΕΥ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 29, το άρθρο 31 στοιχείο ε) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση βασίζεται στις οικογενειακές αρχές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της ισότητας και της αλληλεγγύης, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών. Ερείδεται επί της αρχής της δημοκρατίας και της αρχής του κράτους δικαίου, αρχές οι οποίες είναι κοινές στα τα κράτη μέλη.
- (2) Η τρομοκρατία αποτελεί μία από τις σοβαρότερες παραβιάσεις των αρχών αυτών. Η δήλωση της La Gomera, που εγκρίθηκε κατά την άτυπη συνεδρίαση του Συμβουλίου της 14ης Οκτωβρίου 1995, καταδικάζει την τρομοκρατία ως απειλή για τη δημοκρατία, την ελεύθερη άσκηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.
- (3) Το σύνολο των κρατών μελών ή ορισμένα εξ αυτών συμμετέχουν σε σειρά συμβάσεων που αφορούν την τρομοκρατία. Η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 27ης Ιανουαρίου 1977, για την καταστολή της τρομοκρατίας ορίζει ότι τα εγκλήματα τρομοκρατίας δεν μπορούν να θεωρηθούν ως πολιτικά εγκλήματα, εγκλήματα συναφή με πολιτικό έγκλημα ή εγκλήματα εμπνεόμενα από πολιτικά κίνητρα. Τα Ηνωμένα Έθνη θέσπισαν τη σύμβαση για την καταστολή των τρομοκρατικών επιθέσεων με εκρηκτικές ύλες στις 15 Δεκεμβρίου 1997 και τη σύμβαση για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας στις 9 Δεκεμβρίου 1999. Αυτή τη στιγμή διεξάγονται διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών όσον αφορά ένα σχέδιο σφαιρικής σύμβασης κατά της τρομοκρατίας.
- (4) Στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο ενέκρινε, στις 3 Δεκεμβρίου 1998, το πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής όσον αφορά την άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ⁽³⁾. Θα πρέπει επίσης να ληφθούν

υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, καθώς και το σχέδιο δράσης του έκτακτου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2001 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Η τρομοκρατία αναφέρθηκε από τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Santa Maria da Feira της 19ης και 20ής Ιουνίου 2000. Αναφέρεται επίσης από την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την εξαμηνιαία ενημέρωση του πίνακα αποτελεσμάτων για την παρακολούθηση της προόδου που έχει επιτευχθεί όσον αφορά τη δημιουργία χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση (δεύτερο εξάμηνο 2000). Εξάλλου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε, στις 5 Σεπτεμβρίου 2001, σύσταση για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Θα πρέπει επίσης να υπενθυμισθεί ότι, στις 30 Ιουλίου 1996, υποστηρίχθηκαν εικοσιπέντε μέτρα καταπολέμησης της τρομοκρατίας από τις πλέον ανεπτυγμένες χώρες (Ομάδα των 7) και τη Ρωσία, που συνήλθαν στο Παρίσι.

- (5) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έλαβε πολλά ειδικά μέτρα για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος, όπως: την απόφαση του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 1998, με την οποία εξουσιοδοτείται η Ευρώπη να αντιμετωπίζει διαπραχθείσες ή δυνάμενες να διαπραχθούν αξιόποινες πράξεις στα πλαίσια τρομοκρατικών δραστηριοτήτων που θίγουν τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα, την ελευθερία των προσώπων ή την περιουσία τους ⁽⁴⁾, την κοινή δράση 96/610/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1996, που αφορά την κατάρτιση και τήρηση ευρετηρίου αντιτρομοκρατικών ειδικών δεξιοτήτων, ικανοτήτων και γνώσεων, προς διευκόλυνση της αντιτρομοκρατικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽⁵⁾, την κοινή δράση 98/428/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, για τη δημιουργία ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου ⁽⁶⁾, το οποίο έχει αρμοδιότητες στον τομέα των τρομοκρατικών εγκλημάτων (ιδίως το άρθρο 2), την κοινή δράση 98/733/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με το αξιόποιο της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽⁷⁾ και τη σύσταση του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με τη συνεργασία για την καταπολέμηση της χρηματοδότησης τρομοκρατικών ομάδων ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 332 Ε της 27.11.2001, σ. 300.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 2002 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ C 19 της 23.1.1999, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 26 της 30.1.1999, σ. 22.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 273 της 25.10.1996, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 191 της 7.7.1998, σ. 4.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 351 της 29.12.1998, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ C 373 της 23.12.1999, σ. 1.

- (6) Ο ορισμός των εγκλημάτων τρομοκρατίας θα πρέπει να είναι παραπλήσιος σε όλα τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένου του ορισμού των εγκλημάτων σχετικά με τρομοκρατικές ομάδες. Εξάλλου, θα πρέπει να προβλέπονται ποινές και κυρώσεις που να αντιστοιχούν στη σοβαρότητα αυτών των εγκλημάτων κατά φυσικών και νομικών προσώπων που έχουν διαπράξει τέτοια εγκλήματα ή είναι υπεύθυνα για τη διαπράξη τους.
- (7) Θα πρέπει να θεσπισθούν κανόνες περί δικαιοδοσίας για να κατοχυρωθεί η δυνατότητα αποτελεσματικής δίωξης του τρομοκρατικού εγκλήματος.
- (8) Τα θύματα τρομοκρατικών εγκλημάτων είναι ευάλωτα και, συνεπώς, θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ειδικών μέτρων.
- (9) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης δεν μπορούν να υλοποιηθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη μονομερώς και μπορούν, ως εκ τούτου, να υλοποιηθούν καλύτερα, λόγω της απαραίτητης αμοιβαιότητας, στο επίπεδο της Ένωσης, αυτή μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (10) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται με την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, και όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών ως αρχές του κοινοτικού δικαίου. Η Ένωση τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 παράγραφος 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και εκφράζονται στο χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το κεφάλαιο VI. Καμία από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο δεν μπορεί να ερμηνεύεται κατά τρόπο ώστε να περιορίζει ή να καταργεί θεμελιώδη δικαιώματα ή ελευθερίες, όπως το δικαίωμα της απεργίας, η ελευθερία του συνέρχεσθαι, του συνεταιρίζεσθαι ή της έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος κάθε προσώπου να ιδρύει με άλλους συνδικαλιστικές ενώσεις και να προσχωρεί σε αυτές για την υπεράσπιση των συμφερόντων του και του συναφούς δικαιώματος διαδηλώσεως.
- (11) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν καλύπτει τις δραστηριότητες των ενόπλων δυνάμεων σε περίοδο ένοπλης σύγκρουσης, κατά την έννοια που δίνει στους όρους αυτούς το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, δεδομένου ότι οι δραστηριότητες αυτές διέπονται από το εν λόγω δίκαιο, ούτε τις δραστηριότητες των ενόπλων δυνάμεων ενός κράτους κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων τους, εφόσον διέπονται από άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου,
- οποίες αναφέρονται στα στοιχεία α) έως θ) όπως ορίζονται ως εγκλήματα από το εθνικό δίκαιο, και οι οποίες είναι δυνατόν, εκ της φύσεως ή του συναφούς πλαισίου τους, να προσβάλλουν σοβαρά χώρα ή διεθνή οργανισμό, όταν ο δράστης τις διαπράττει με σκοπό:
- να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό, ή
  - να εξαναγκάσει αδικαιολόγητα τις δημόσιες αρχές ή ένα διεθνή οργανισμό να εκτελέσουν οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχουν από την εκτέλεσή της, ή
  - να αποσταθεροποιήσει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις πολιτικές, συνταγματικές, οικονομικές ή κοινωνικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού·
    - α) προσβολή κατά της ζωής προσώπου, η οποία είναι δυνατόν να επιφέρει το θάνατο,
    - β) σοβαρή προσβολή κατά της σωματικής ακεραιότητας προσώπου,
    - γ) απαγωγή ή αρπαγή ομήρων,
    - δ) πρόκληση μαζικών καταστροφών σε κυβερνητικές ή δημόσιες εγκαταστάσεις, συγκοινωνιακά συστήματα, υποδομή, περιλαμβανομένων και των συστημάτων πληροφορικής, σταθερές εξέδρες που ευρίσκονται επί της υφαλοκρηπίδας, δημόσιους χώρους ή ιδιωτικές ιδιοκτησίες, που θα μπορούσαν να εκθέσουν σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές ή να προξενήσουν σημαντικές οικονομικές απώλειες,
    - ε) κατάληψη αεροσκαφών ή πλοίων ή άλλων μέσων μαζικής μεταφοράς ή μεταφοράς εμπορευμάτων,
    - στ) κατασκευή, κατοχή, κτήση, μεταφορά, προμήθεια ή χρήση πυροβόλων όπλων, εκρηκτικών υλών, πυρηνικών, βιολογικών και χημικών όπλων καθώς και, όσον αφορά τα βιολογικά και χημικά όπλα, έρευνα και ανάπτυξη,
    - ζ) απελευθέρωση επικίνδυνων ουσιών ή πρόκληση πυρκαγιών, πλημμύρων ή εκρήξεων, με αποτέλεσμα την έκθεση ανθρώπινων ζώων σε κίνδυνο,
    - η) διαταραχή ή διακοπή του εφοδιασμού ύδατος, ηλεκτρικής ενέργειας ή κάθε άλλου βασικού φυσικού πόρου, με αποτέλεσμα την έκθεση ανθρώπινων ζώων σε κίνδυνο,
    - θ) απειλή τέλεσης μιας εκ των πράξεων οι οποίες απαριθμούνται στα στοιχεία α) έως η).
2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο επ' ουδενί συνεπάγεται τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 2

Εγκλήματα σχετικά με τρομοκρατική ομάδα

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ:

Άρθρο 1

Τρομοκρατικά εγκλήματα και θεμελιώδεις αρχές και δικαιώματα

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να θεωρούνται ως εγκλήματα τρομοκρατίας οι εκ προθέσεως πράξεις οι

1. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, ως «τρομοκρατική ομάδα» νοείται: η εγκαθιδρυμένη επί ένα χρονικό διάστημα και διαρθρωμένη ένωση περισσότερων των δύο προσώπων που δρουν από κοινού προκειμένου να τελέσουν τρομοκρατικά εγκλήματα. Ο όρος «διαρθρωμένη ένωση» σημαίνει μια ένωση που δεν συγκροτήθηκε τυχαία με σκοπό να διαπράξει αμέσως ένα ορισμένο έγκλημα και η οποία δεν έχει απαραίτητως τυπικά καθορισμένους ρόλους των μελών της, συνέχεια στη σύνθεσή της ή πολυσύνθετη δομή.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι εκ προθέσεως τελούμενες ακόλουθες πράξεις να επισύρουν ποινή:

- α) διεύθυνση τρομοκρατικής ομάδας·
- β) συμμετοχή στις δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας, συμπεριλαμβανομένης της παροχής πληροφοριών ή υλικών μέσων ή κάθε μορφής χρηματοδότησης των δραστηριοτήτων της, με επίγνωση του γεγονότος ότι η συμμετοχή αυτή θα συμβάλει στις εγκληματικές δραστηριότητες της τρομοκρατικής ομάδας.

Άρθρο 3

Εγκλήματα συνδεόμενα με τις τρομοκρατικές δραστηριότητες

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να θεωρούνται επίσης ως εγκλήματα συνδεόμενα με τις τρομοκρατικές δραστηριότητες, οι ακόλουθες πράξεις:

- α) διακεκριμένη κλοπή που διαπράττεται με σκοπό την τέλεση μιας από τις πράξεις που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1·
- β) εκβίαση με σκοπό την τέλεση μιας από τις πράξεις που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1·
- γ) πλαστογραφία διοικητικών εγγράφων με σκοπό την τέλεση μιας από τις πράξεις που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχία, α) έως η) καθώς και στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο β).

Άρθρο 4

Ηθική αυτουργία, συνέργεια, απόπειρα

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να επισύρει ποινή η ηθική αυτουργία εγκλήματος που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και στα άρθρα 2 ή 3 ή η συνέργεια σε αυτό.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να επισύρει ποινή η απόπειρα εγκλήματος που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και στο άρθρο 3, εξαιρουμένων της κατοχής που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο στ) και του εγκλήματος που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο θ).

Άρθρο 5

Κυρώσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 1 έως 4 να επισύρουν ποινικές κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές, που είναι δυνατόν να προκαλέσουν έκδοση.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα τρομοκρατίας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4, εφόσον έχουν σχέση με εγκλήματα τρομοκρατίας, να επισύρουν με ποινές στερητικές της ελευθερίας αυστηρότερες από εκείνες που προβλέπει το εθνικό δίκαιο για τα ίδια εγκλήματα όταν δεν συντρέχει η συγκεκριμένη πρόθεση που απαιτείται δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 1, εξαιρουμένων των περιπτώσεων στις οποίες οι προβλεπόμενες ποινές είναι ήδη οι μέγιστες δυνατές βάσει του εθνικού δικαίου.

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 2 να επισύρουν ποινές στερητικές της ελευθερίας, οι μέγιστες των οποίων δεν μπορούν να είναι μικρότερες από 15 έτη για το έγκλημα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) και για τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο β), μικρότερες από 8 έτη. Εφόσον το έγκλημα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) αφορά μόνον την πράξη την αναφερομένη από το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο θ), η μέγιστη ποινή δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 8 έτη.

Άρθρο 6

Ιδιαίτερες περιστάσεις

Κάθε κράτος μέλος μπορεί να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι ποινές που αναφέρει το άρθρο 5 να είναι δυνατόν να μειώνονται όταν ο δράστης του εγκλήματος:

- α) παραιτείται από τις τρομοκρατικές δραστηριότητές του και
- β) παρέχει στις διοικητικές ή δικαστικές αρχές πληροφορίες, τις οποίες δεν θα μπορούσαν άλλως να αποκτήσουν και οι οποίες πληροφορίες βοηθούν τις εν λόγω αρχές:
  - i) να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τα αποτελέσματα του εγκλήματος,
  - ii) να προσδιορίσουν ή να παραπέμψουν στη δικαιοσύνη τους λοιπούς δράστες του εγκλήματος,
  - iii) να εξεύρουν αποδεικτικά στοιχεία, ή
  - iv) να αποτρέψουν την τέλεση άλλων εγκλημάτων προβλεπόμενων στα άρθρα 1 έως 4.

Άρθρο 7

Ευθύνη των νομικών προσώπων

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα νομικά πρόσωπα να μπορούν να υπέχουν ευθύνη για ένα εκ των εγκλημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 1 έως 4, όταν αυτά τελούνται για λογαριασμό τους από οποιοδήποτε πρόσωπο, που ενεργεί είτε ατομικά, είτε ως μέλος οργάνου του οικείου νομικού προσώπου, το οποίο ασκεί εντός του νομικού προσώπου διευθυντική εξουσία, η οποία στηρίζεται σε μια από τις εξής βάσεις:

- α) εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου·
- β) εξουσία λήψης αποφάσεων εξ ονόματος του νομικού προσώπου·
- γ) εξουσία ασκήσεως ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπει η παράγραφος 1, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα νομικά πρόσωπα να μπορούν να υπέχουν ευθύνη σε περίπτωση που η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου, εκ μέρους προσώπου αναφερόμενου στην παράγραφο 1, καθιστά δυνατή τη διάπραξη ενός από τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 1 έως 4, για λογαριασμό του οικείου νομικού προσώπου, από πρόσωπο ιεραρχικώς υπαγόμενο σε αυτό.

3. Η ευθύνη των νομικών προσώπων δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 δεν αποκλείει την ποινική δίωξη των φυσικών προσώπων που είναι δράστες, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί ενός εκ των εγκλημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 1 έως 4.

Άρθρο 8

Κυρώσεις κατά νομικών προσώπων

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε κάθε νομικό πρόσωπο το οποίο θεωρείται υπεύθυνο κατά την έννοια του άρθρου 7, να υπόκειται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται ποινικής ή μη ποινικής φύσεως ποινές σε χρήμα και, ενδεχομένως, άλλες κυρώσεις, ιδίως:

- α) αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις·
- β) προσωρινή ή οριστική απαγόρευση της άσκησης εμπορικής δραστηριότητας·
- γ) επιβολή δικαστικής εποπτείας·
- δ) δικαστική εντολή διάλυσης·
- ε) προσωρινό ή οριστικό κλείσιμο εγκαταστάσεων που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη του εγκλήματος.

Άρθρο 9

Δικαιοδοσία και δίωξη

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του για τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 1 έως 4, στις εξής περιπτώσεις:

- α) το έγκλημα τελείται, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος του. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να επεκτείνει τη δικαιοδοσία του εάν το έγκλημα διαπράχθηκε στο έδαφος κράτους μέλους·
- β) το έγκλημα τελείται μέσα σε πλοίο που φέρει τη σημαία του ή αεροσκάφος καταχωρημένο στα μητρώα του·
- γ) ο δράστης του εγκλήματος είναι υπήκοος ή κάτοικός του·
- δ) το έγκλημα τελείται για λογαριασμό νομικού προσώπου εγκατεστημένου στο έδαφος του·
- ε) το έγκλημα στρέφεται κατά των θεσμών του ή του πληθυσμού του, ή κατά οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή οργανισμού που ιδρύθηκε σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και εδρεύει στο οικείο κράτος μέλος.

2. Όταν ένα έγκλημα υπάγεται στη δικαιοδοσία περισσότερων του ενός κράτους μέλους και οποιοδήποτε από αυτά μπορεί εγκύρως να κινηθεί δίωξη βάσει των αυτών πραγματικών περιστατικών, τα αφορώμενα κράτη μέλη συνεργάζονται για να αποφασίσουν ποιο από αυτά θα ασκήσει την ποινική δίωξη κατά των δραστών του εγκλήματος, στοχεύοντας σε συγκέντρωση, ει δυνατόν, της δίωξης σε ένα μόνον κράτος μέλος. Προς τούτο, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιήσουν οποιοδήποτε όργανο ή μηχανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να διευκολυνθεί η συνεργασία μεταξύ των δικαστικών αρχών και ο συντονισμός των ενεργειών τους. Λαμβάνονται υπόψη, διαδοχικά, τα εξής στοιχεία σύνδεσης:

- το κράτος μέλος πρέπει να είναι εκείνο στο έδαφος του οποίου έλαβαν χώρα τα πραγματικά περιστατικά,
- το κράτος μέλος πρέπει να είναι εκείνο του οποίου είναι υπήκοος ή κάτοικος ο δράστης,

— το κράτος μέλος πρέπει να είναι το κράτος μέλος καταγωγής των θυμάτων,

— το κράτος μέλος πρέπει να είναι εκείνο στο έδαφος του οποίου ανακαλύφθηκε ο δράστης.

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να θεμελιώσει επίσης τη δικαιοδοσία του και για τα προβλεπόμενα στα άρθρα 1 έως 4 εγκλήματα, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες αρνείται να παραδώσει ή να εκδώσει ύποπτο τέλεσης ενός τέτοιου εγκλήματος ή καταδικασμένο γι' αυτό το έγκλημα, προς άλλο κράτος μέλος ή προς τρίτη χώρα.

4. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε η δικαιοδοσία του να καλύπτει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα προβλεπόμενο στα άρθρα 2 και 4 έγκλημα διεπράχθη εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος του, οποιοσδήποτε και αν ήταν ο τόπος στον οποίο η τρομοκρατική ομάδα έχει τη βάση της ή ασκεί τις εγκληματικές της δραστηριότητες.

5. Το παρόν άρθρο δεν αποκλείει την άσκηση διεθνούς ποινικής δικαιοδοσίας από κράτος μέλος βάσει της εθνικής του νομοθεσίας.

Άρθρο 10

Παροχή προστασίας και συνδρομής στα θύματα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η διεξαγωγή ανακρίσεων ή η άσκηση δίωξης για τα εγκλήματα τα οποία αναφέρονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, δεν εξαρτώνται από καταγγελία ή κατηγορία προερχόμενη από θύμα του εγκλήματος, τουλάχιστον εάν τα γεγονότα διεπράχθησαν στο έδαφος του κράτους μέλους.

2. Πέραν από τα μέτρα που προβλέπει η απόφαση-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες (¹), κάθε κράτος μέλος λαμβάνει, εφόσον χρειάζεται, κάθε δυνατό μέτρο για να εξασφαλίσει πρόσφορη αρωγή προς την οικογένεια του θύματος.

Άρθρο 11

Εφαρμογή και εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς την παρούσα απόφαση-πλαίσιο το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2002.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν, το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2002, στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες ενσωματώνονται στο εθνικό τους δίκαιο οι δυνάμει της παρούσας απόφασης-πλαίσιο υποχρεώσεις τους. Το Συμβούλιο, το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2003 και με βάση, αφενός, έκθεση που συντάσσεται βάσει των εν λόγω στοιχείων και, αφετέρου, έκθεση της Επιτροπής, επαληθεύει αν τα κράτη μέλη έχουν λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

3. Στην έκθεση της Επιτροπής διευκρινίζεται ιδίως κατά πόσον έχει ενσωματωθεί στο ποινικό δίκαιο των κρατών μελών η υποχρέωση του άρθρου 5 παράγραφος 2.

(¹) ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 1.

*Άρθρο 12***Πεδίο εδαφικής εφαρμογής**

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στο Γιβραλτάρ.

*Άρθρο 13***Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα.

Λουξεμβούργο, 13 Ιουνίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. RAJOY BREY
